

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselésében eljár:

dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám: 18925
Székhelye: 1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.
Telefon/fax: 06-20-289-6384/36-1-239-1855
E-mail címe: galambosugyved@gmail.com

Tárgy: az Alkotmánybíróság IV/1617-4/2016. (XI.18.) végzése és IV-1617-7/2016. (2017.01.31.) levele elleni **alkotmányjogi panasz**

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Törvényszék útján)

Budapest, V.

Markó u. 27.

Levélcím: 1363 Budapest, Pf. 16.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 664 -0 /2017
Érkezett:	2017 MARE 03.
Példány:	1
Melléklet:	5 db
Kezelőiroda:	<i>du!</i>

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékelten (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján [redacted] adós indítványozó képviselésében eljárva

a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [(1054 Budapest, Alkotmány u. 4. I/105.) eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a [redacted] felperesnek – a [redacted] alperes ellen – a [redacted] indítványozó felperes által közérdekű adat kiadásának közlése iránti perben – az ügy érdekében – hozott döntés ellen: azaz

- a Fővárosi Törvényszék 62. P.23.518/2014/4. sorszámú, 2014. szeptember 14-én kelt ítélete
- ezen első fokú ítéletet részben megváltoztató, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.668/2014/8. sorszámú 2015. június 11-én jogerős ítélete;
- továbbá a jogerős ítéletet hatályában fenntartó, Kúria Pfv. IV. 22.026/2015/4. sorszámú, 2016. április 6-án kelt ítélete

megsemmisítése iránti 2016. augusztus 10. napján kelt indítvány alapján indult;

az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi eljárásban született 2016. november 18-án kelt **IV/1617-4/2016. sorszámú – Dr. Szívós Mária alkotmánybíró által hozott - végzés (I/2 irat)** és

az indítványozó, mint panaszttevő 2017. január 24-én kelt beadványa tekintetében a 2017. január 31-én kelt **IV/1617-7/2016. sorszámú - dr. Bitskey Botond főtítkárral által aláírt - levél (I/3 irat)** vonatkozásában.

Az alkotmányjogi panaszt - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 26.§ (2) bekezdése pontja alapján – terjesztem elő.

Bírósági eljárás hiányában (illetve jogorvoslati jog hiányában) az alkotmányjogi panaszt az indítványozó az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján – közvetlenül az Alkotmánybíróságnál nyújtja be.

2) Indítványozó kéri, hogy Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság szíveskedjen

a) - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján - az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI. törvénynek (a továbbiakban: Abtv.)** - az indítványozó által az Alaptörvénnyel ellentétesnek tartott – **39. § (2) bekezdése, 55.§ (1)-(2)-(3) bekezdése, (4) bekezdés a) pontja és (5) bekezdésének - rendelkezéseit megsemmisíteni;**

b) - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján – a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló **2013. évi CLXV. törvénynek (Pkbtv.)** és az alapvető jogok biztosáról szóló **2011. évi CXI. törvény (Ajb. tv.)** törvénynek rendelkezései tekintetében az Abtv. 46.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés c) pontja alapján hivatalból megállapítani, hogy az Országgyűlés elmulasztotta az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog szabályozását a XXV. cikkben foglalt alapvető jog érvényesítésének esetére;

c) - az Alkotmánybíróság **Ügyrendjének - a 25.§ (3)-(4) és (6) bekezdése, továbbá a 26. § (4) bekezdésében megjelölt - rendelkezéseit megsemmisíteni;**

d) - az Abtv. 46.§ (3) bekezdése alapján hivatalból megállapítani azokat az Alaptörvény szabályozásából eredő, és az Alaptörvény rendelkezéseit érvényre juttató alkotmányos követelményeket, amelyeknek a vizsgált, az alkotmánybírósági eljárásban alkalmazandó jogszabály alkalmazásának meg kell felelnie.

Indítványozó álláspontja szerint a **megsemmisíteni indítványozott fenti jogszabályi és ügyrendi rendelkezések** sértik az indítványozónak az Alaptörvény

e) I. cikkében foglalt, az állami szervek által a polgárok alapjogvédelme biztosításához való jogát;

f) a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát;

g) a XXIV. cikk. (1) bekezdésében foglalt hatóságok előtti tisztességes eljáráshoz való jogát,

h) a XXV. cikk-ben foglalt (érdemi) petíciós eljáráshoz való jogát, valamint

i) a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.

Indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott jogszabály és Ügyrend sért

3) Az Alkotmánybíróság IV/1617-4/2016. sorszámú végzés meghozatala érdekében lefolytatott eljárás és döntés az Alaptörvény I., II., a XXIV. cikk (1) bekezdése, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt alapjogi rendelkezéseket míg az Alkotmánybíróság elnökének indítványozó által előterjesztett panaszjogának érvényesülésével kapcsolatos eljárás és IV/1617-7/2016. levél az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, XXIV. cikk (1) bekezdésében, XXV. cikkben és a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt alapjogi rendelkezéseket sérti.

Ezek a rendelkezések a következők:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXV. cikk

Mindenkinek joga van ahhoz, hogy egyedül vagy másokkal együtt, írásban kérelemmel, panasszal vagy javaslattal forduljon bármely közhatalmat gyakorló szervhez.

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

4) Az Alkotmánybíróság IV/1617-4/2016. végzése és IV/1617-7/2016. sz. levele indítványozó szerint nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt következő

alapelvekkel, továbbá az B) cikk (1) bekezdése, R) cikk; a 28. cikk és a 39. cikk (2) bekezdésének tartalmával sem, miszerint:

Nemzeti hitvallás

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

T) cikk

(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

(2) Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet. Jogszabály továbbá a Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete.

(3) Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.

(4) A sarkalatos törvény olyan törvény, amelynek elfogadásához és módosításához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

5) A megsemmisíteni indítványozott törvényi rendelkezések:

a) Az Abtv. rendelkezései

39. § (2) *Az Alkotmánybíróság döntése ellen jogorvoslatnak nincs helye.*

55. § (1) *Az Alkotmánybíróság eljárásának előkészítését e törvényben és az Alkotmánybíróság ügyrendjében meghatározottak szerint a főtitkár végzi.*

(2) A főtitkár előzetesen vizsgálja, hogy az indítvány alkalmas-e alkotmánybírósági eljárás megindítására, megfelel-e az indítványra vonatkozó, e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, valamint fennállnak-e eljárást gátló akadályok.

(3) Ha az indítvány az e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek nem felel meg, a főtitkár hiánypótlásra hívja fel az indítványozót, aki annak harminc napon belül köteles eleget tenni. Ha az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem, vagy ismételten hiányosan tesz eleget, az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott eseten kívül az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra, ha

a) az indítványozó az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidőt elmulasztotta, illetve a mulasztást felhívás ellenére sem igazolta,
[...]

(5) Az Alkotmánybíróságnak az indítvány érdemi vizsgálat nélküli visszautasításáról szóló döntését – a főtítkár javaslatára – az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva hozza meg.

b) Az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről (továbbiakban: Ügyrend) rendelkezései

25. § [...]

(3) A beadvány – Abtv. 55. § (2) bekezdésében meghatározott – vizsgálatát követően a főtítkár válaszevélben tájékoztatja a beadványozót arról, hogy

a) az alkotmánybíróági eljárás megindítására törvényes lehetőség nincs, mert azt az Abtv. 55. § (4) bekezdése kizárja,

b) a beadványt a hatáskörrel rendelkező más szervnek vagy hatóságnak megküldi, ha a beadvány tartalmából kétségtől megállapítható az Alkotmánybíróság hatáskörének hiánya és a hatáskörrel rendelkező szerv,

c) a beadvány tartalmából kétségtől megállapítható, hogy az abban foglalt alkotmányjogi kérdés az Abtv. alapján ítélt dolognak minősül, és a körülmények alapvető megváltozása nélkül ismételt előterjesztett beadvány elbírálására nincs jogi lehetőség,

d) a beadvány nem felel meg a törvényben előírt alaki vagy tartalmi követelményeknek.

(4) Ha a (3) bekezdés d) pontjában meghatározott hiányosság előre láthatóan pótolható, a főtítkár a tájékoztatással egyidejűleg – az Abtv. 55. § (3) bekezdése szerint – a jogkövetkezmények ismertetésével és harminc napos határidő megjelölésével hiánypótlásra hívja fel a beadványozót. [...]

[...]

6) Ha a beadványozó a (3)–(4) bekezdésben meghatározott tájékoztatás és a hiánypótlásra való felhívás ellenére a hiányt – a megadott határidőben – nem pótolja, az Alkotmánybíróság az eljárást megszünteti; [...].

26. §

[...]

(4) A főtítkár az Abtv. 55. § (5) bekezdésében meghatározott egyesbírói végzésre javaslatot tesz, a végzést előkészíti.

[...]

III. Közvetlen érintettség kifejtése

5) Az indítványozó, [REDACTED] aki a megjelölt, Alkotmánybíróság által hozott IV/1617-4/2016. sorszámú végzésnek és a IV/1617-7/2016. sz. panasz elbírálását mellőző levelének címzettje volt, az okiratokban foglaltak közvetlenül érintik, mivel - az Alaptörvény II. cikkében foglalt alapjogának sérthetlensége ellenére - az indítványozót, az Alkotmánybíróság, mint állami szerv jogi aktusai személyében is, az emberi méltóságának

megsértésével Az Alkotmánybíróság ugyanis a fenti döntéseivel figyelmen kívül hagyta az Alaptörvény rendelkezéseit, indítványozóval szemben nem tisztességes eljárást folytatott le.

6) Az Indítványozó, mint felperes által a [REDACTED] alperes ellen a Kúria Pfv. IV. 22.026/2015/4. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.668/2014/8. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 62. P. 23.518/2014/4. sorszámú ítélete megsemmisítése iránt előterjesztett 2016. augusztus 10-én kelt indítványa tekintetében az Alkotmánybíróság eljárása több ponton sérti az Alaptörvény rendelkezését.

Az Alkotmánybíróság főtítkára 2016. szeptember 28. napján kelt IV/1617-1/2016. sz. levelében az Indítványozót felhívta a hiányosságok pótlására.

Indítványozó a megszabott 30 napos határidőben a beadványra nem válaszolt, mivel az ítéletek ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz álláspontja szerint semmilyen hiányossággal nem rendelkezett, az alkotmányjogi panasz nyilvántartásba vételének semmilyen akadálya nem volt, a főtítkár által történt IV/1617-1/2016. sz. levele alapján a hiánypótlási felhívás és eljárás így alaptalan volt.

Az Indítványozó a 2016. november 5. napján kelt beadványában az ezzel kapcsolatos álláspontját a főtítkárnak kifejtette (I/4.) Utalt arra, hogy az alkotmányjogi panasz mindenben megfelelt az Abtv. 27.§-ában (azaz az indítvány nem volt hiányos, megfelelt az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Előadta, hogy a jogi beadványok jellemzője, hogy nincs olyan jogi beadvány, amelyben ne lehetne még részletesebben az adott kérelmet megindokolni. Azonban ez a sajátosság az Alkotmánybíróság határozataira is jellemző, ahol sok esetben a kérelemben foglalt teljes körű bemutatását a határozat mellőzi. Kiemelte, hogy az alkotmányjogi panaszt előterjesztő nincs elzárva attól, hogy adott esetben az alapjog érvényesítésével összefüggésben hívja fel az Alkotmánybíróság figyelmét egyes alkotmányos visszasságra, alapjog-sértésre; így hivatkozott az indítványozó az Alaptörvény B cikk, r. cikk és 28. cikkre, amely álláspontja szerint összefüggésben áll az indítványozót ért alapvető jog sérelmével. Indítványozó hivatkozott arra is, miszerint a főtítkári levél szerint sem volt szükség a hiánypótlásra, mivel a levélben foglalt szövegezés is arra utalt, miszerint „a jelzett hiányosságok tekintetében kiegészítheti”.

Az Alkotmánybíróság a 2016. november 18. napján kelt - dr. Szívós Mária alkotmánybíró által meghozott – IV/1617-4/2016. sz. végzésével a Kúria Pfv. IV. 22.026/2015/4. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.668/2014/8. számú ítélete és a Fővárosi Törvényszék 62. P. 23.518/2014/4. sorszámú ítélete alaptörvény ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Az alkotmánybíróság végzése csak az elkésettséget tartalmazza, de nem tesz említést arról, hogy az Indítványozó a 2016. november 5-én kelt levelében kifogásolta a hiánypótlást, a hiánypótlás nem volt kötelező, csak eshetőleges (lehetséges). Lényegében megismételte a főtítkárnak a hiánypótlási levelében foglalt – Indítványozó szerint alaptalannak tekintett – felhívás tartalmát.

7) Indítványozó a 2017. január 24-én kelt levelében a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény (Pkbtv.) alapján dr. Súlyok Tamásnál, az Alkotmánybíróság elnökénél panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróság IV/1617-4/2016. számú dr. Szívós Mária alkotmánybírónak a 2016. november 18-án kelt - a Kúria Pfv. IV. 22.026.2015/4. sorszámú ítélete ellen benyújtott - alkotmányjogi panaszt érdemi vizsgálat nélkül visszautasító végzése ellen (I/5 irat).

Indítványozó, mint panaszos sérelmezte, hogy az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálat nélkül az alkotmányjogi panaszt formális, de nem releváns okból – főtítkári, illetve egyesbírói eljárásban – visszautasította. Hivatkozott arra, hogy ez az eljárás nem felel meg az Alaptörvény I-II. cikkében, további a XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt emberi méltóság védelmét biztosító, valamint tisztességes eljárásnak.

Kifejtette, hogy az elkésettség szóba sem kerülhet mivel a hiánypótlási felhívás csak eshetőleges volt, az indítvány mindenben megfelelt a törvényi követelményeknek; az egyesbíró végzése nem tartalmazza az Indítványozó 2016. november 5-én kelt levelében foglaltakat, ezért az alkotmánybíróság eljárása nem volt tisztességes.

Véleménye szerint a mulasztás következményei csak abban az esetben alkalmazhatók, ha ténylegesen volt mulasztás, azaz a beadvány olyan hiánypótlásra szorult, amely nélkül az nem volt elbíráható. Ennek megjelölésével azonban a visszautasító határozat nem foglalt állást. Hivatkozott arra, hogy az Alaptörvény a főtítkárnak az alkotmányjogi panasz elbírálása tekintetében nem biztosít hatáskört, amelyet az Alkotmánybíróságról szóló törvény sem terjeszthet ki.

Indítványozó kérte a Pkbtv. 1.§ (1)-(2) bekezdése alapján panasz kivizsgálását, és amennyiben a panasz alaposnak bizonyul kérte a Pkbtv. 3.§ (1) bekezdés a)-b)-c)-d) pontjában foglalt intézkedések megtételét.

8) Az Alkotmánybíróság elnökéhez intézett panaszra dr. Bitskey Botond főtítkár – az Elnök úr megbízásából - a 2017. január 31. napján kelt **IV/1617-7/2016. számú levelében** válaszolt. [Ebből is látszik, hogy a panaszbeadványt az indítványhoz kapcsolódó iratnak tekintették, és nem a Pkbtv. alapján kezelték.]

A panaszt sem az Alkotmánybíróság elnöke, sem az „Elnök úr megbízásából” dr. Bitskey Botond főtítkár nem vizsgálta ki, és az Alkotmánybíróság, mint közhatalmi szerv nem adott érdemi választ az Alaptörvény XXV. cikkben foglalt bejelentésre.

IV. Indokolás az alapjogokat sértő IV/1617-4/2016. sz. alkotmánybírósági végzésnek az Alaptörvénybe ütközésére

9) Az Indítványozó, mint felperes által a [REDACTED] alperes ellen a Kúria Pfv. IV. 22.026/2015/4. számú ítélete, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.668/2014/8. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 62. P. 23.518/2014/4. sorszámú ítélete megsemmisítése iránt előterjesztett 2016. augusztus 10-én kelt indítványa tekintetében az Alkotmánybíróság által lefolytatott eljárás, és ennek eredményeként meghozott **IV/1617-4/2016. sz. végzés meghozatala során alkalmazott, az Indítványozó szerint Alaptörvény-ellenes jogszabály és Ügyrend több ponton sérti az Alaptörvény rendelkezését.**

a) Az Alaptörvény 24.§-a az **Alkotmánybíróságról és az Alkotmánybíróság tagjairól** tartalmaz rendelkezést. Az **Alkotmánybíróság főtítkárá**t – mint közjogi tisztségviselőt – **egyáltalában nem említi meg.** Az Alaptörvény 24. § (9) bekezdése akként rendelkezik, miszerint: „Az Alkotmánybíróság hatáskörének, szervezetének, működésének részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.”

Az Alaptörvény nem rendelkezik arról, hogy az Alkotmánybíróság a saját ügyrendjét megalko(thas)ja.

Mivel az **Alkotmánybíróság hatáskörének, szervezetének, működésének részletes szabályait (kizárólag) sarkalatos törvény határozhatja meg,** az ilyen kérdések – különösen az Abtv.

által delegált hatáskörként - nem szabályozhatók az Ügyrendben. Ebben az esetben ugyanis az Országgyűlés hatásköréből (amely a sarkalatos törvény megalkothatja) Alaptörvény-ellenesen „*átcsúszik*” a szabályozás az Alkotmánybíróság teljes ülésének hatáskörébe.

b) Az Abtv. „Az Alkotmánybíróság döntéshozatali szervei” cím alatt (47-50.§) a főtitkárt nem említi.

Döntéshozatali szervként **kizárólag a teljes ülés, a tanács, az egyesbíró járhat el.**

Az Abtv. 48.§ (3) bekezdése szerint „A teljes ülésen hivatalból vesz részt a főtitkár, továbbá részt vehetnek az elnök által meghívott személyek.” Az 50. § (2) bekezdés e) pontja szerint „Az Alkotmánybíróság teljes ülésén dönt

e) az elnökhelyettes és a főtitkár megválasztásáról, ...”

c) Annak ellenére, hogy az Alaptörvény, sem pedig az Abtv. 47.§-a döntéshozatali szervként a főtitkárt nem említi, az Abtv. 20. címe „Az eljárás előkészítése és az indítványok befogadhatóságának előzetes vizsgálata” részben az Abtv. 55. § (1) bekezdése szerint „Az alkotmánybíróság eljárásának előkészítését”, mint feladatot a főtitkár végzi.

20. Az eljárás előkészítése és az indítványok befogadhatóságának előzetes vizsgálata

55. § (1) Az Alkotmánybíróság eljárásának előkészítését e törvényben és az Alkotmánybíróság ügyrendjében meghatározottak szerint a főtitkár végzi.

(2) A főtitkár előzetesen vizsgálja, hogy az indítvány alkalmas-e alkotmánybírósági eljárás megindítására, megfelel-e az indítványra vonatkozó, e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, valamint fennállnak-e eljárást gátló akadályok.

(3) Ha az indítvány az e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek nem felel meg, a főtitkár hiánypótlásra hívja fel az indítványozót, aki annak harminc napon belül köteles eleget tenni. Ha az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem, vagy ismételten hiányosan tesz eleget, az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott eseten kívül az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra, ha

a) az indítványozó az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidőt elmulasztotta, illetve a mulasztást felhívás ellenére sem igazolta,

b) nyilvánvalóan nem jogosult terjesztette elő az indítványt,

c) az indítvány elbírálása nyilvánvalóan nem tartozik Alkotmánybíróság hatáskörébe,

d) a beadvány nem minősül indítványnak, vagy

e) az indítvány nyilvánvalóan alaptalan.

(5) Az Alkotmánybíróságnak az indítvány érdemi vizsgálat nélküli visszautasításáról szóló döntését – a főtitkár javaslatára – az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva hozza meg.

A törvényi szabályok azonban nem az Alkotmánybíróság döntésének előkészítését, hanem valóságos, tényleges döntési jogkört biztosítanak a főtitkár számára! Ugyanis a főtitkári eljárás olyan természetű, hogy arra tekintettel – függetlenül attól, hogy az Abtv. 55. § (2) bekezdésében foglalt tárgykörben a főtitkári hiánypótlási felhívás megalapozott-e – „*az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor*”, az „*indítvány nem kerül érdemi elbírálásra*”, továbbá a főtitkár javaslatára az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva dönt az „indítvány érdemi vizsgálat nélküli visszautasításáról”.

Indítványozó álláspontja szerint az Abtv. 55. § (1)-(3) és (5) bekezdése a főtitkárnak olyan hatáskört ad, amely nem előkészítés, közreműködés, hanem érdemi döntési mechanizmust hoz létre az eljárásban, mivel nem az Alkotmánybíróság, mint testület dönt.

A főtitkár eljárásának jogkövetkezménye lehet, hogy „*Ha az indítvány az e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek nem felel meg, a főtitkár hiánypótlásra hívja fel*”, azonban „**Ha az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem, vagy ismételten hiányosan tesz eleget, az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor.**”

Indítványozó álláspontja szerint Alaptörvény-ellenes az az eljárási mód, hogy hiánypótlási eljárás nem teljesítése vagy későbbi (határidő mulasztással történő) teljesítése – külön alkotmánybíróági határozat nélkül az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor.

A főtitkár sem tévedhetetlen, tehát magának az Alkotmánybíróságnak kell kimondania azt, hogy az indítvány nem felel meg annak az eljárási és anyagi jogi követelményeknek, hogy az indítványt nyilvántartásba lehessen venni. A törvény nem mondhatja ki, hogy ilyen esetben „*az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor,*” [Abtv. 55. § (3) bekezdés] hanem a mulasztás jogkövetkezményeiről (a hiánypótlás szükséges volt és azt az indítványozó nem teljesítette) az Alkotmánybíróságnak kell határoznia.

Hasonló az Indítványozó érvelése az Abtv. 55.§ (4) bekezdés a) pontja esetében is, azaz a törvény az egyedi ügyben Alkotmánybíróság által hozott döntés nélkül nem mondhatja ki, hogy „Az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra”. Indítványozó szerint szoros összefüggés van az alkotmánybíróági eljárás polgár általi kezdeményezhetősége [24. cikk (2) bekezdés c)-d) pontja] és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való alapvető jog biztosítása között. Így indítványozó véleménye szerint Alaptörvény-ellenes, ha az indítványról végérvényesen nem az Alkotmánybíróság testülete dönt, továbbá ha a döntés nem érdemi befejező határozattal történik. [Az Alkotmánybíróság jelenlegi gyakorlatában eluralkodott az ún. „formális” főtitkári hiánypótlás, majd annak a főtitkár részéről történő állítása, hogy az nem volt teljes, vagy nem megfelelő még az indokolása; és ennek következményeként az alkotmányjogi eljárás megszüntetése, vagy a főtitkár javaslata alapján az egyesbíró által történő érdemi vizsgálat nélkül való visszautasítása.].

A tisztességes eljárás az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján megköveteli hogy ne a főtitkár döntsön a hiánypótlásról és annak nem teljesítése esetére a sarkalatos törvény állapítson meg jogkövetkezményeket, hanem az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24.§ (2) bekezdés c) pontja és (3) bekezdés a) pontja alapján az egyedi ügyben határozathozatallal teljesítse kötelességét és gyakorolja hatáskörét.

Ez felel meg az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt demokratikus jogállamiságból eredő közhatalom-gyakorlási alapelveknek.

Az Alaptörvény 24.§ (9) bekezdésében foglalt felhatalmazás (az Alkotmánybíróság hatásköre, a szervezete, a működése részletes szabályai) alapján megalkotott sarkalatos törvény, az Abtv. 55.§ (1)-(2)-(3), (4) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése nem felel meg az Alaptörvény fentebb hivatkozott rendelkezéseinek.

Mindez sérti az indítványozónak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogok védelmének biztosításához való jogát, valamint a XXIV. cikkben foglalt, az Alkotmánybíróság, mint hatóság előtt a tisztességes eljáráshoz való jogát.

d) Az Abtv. 70.§ (1) bekezdése szerint „*Az Alkotmánybíróság eljárására vonatkozó részletes szabályokat az Alkotmánybíróság ügyrendje állapítja meg.*”

Indítványozó álláspontja szerint azonban ezek az „*Alkotmánybíróság eljárására vonatkozó részletes szabályok*” **kizárólag az Alkotmánybíróság tagjaira állapíthatnak meg jogokat és kötelezettségeket, az alkotmánybírósági eljárást indítványozók személyre vonatkozóan nem.**

Ez következik abból, hogy az Alaptörvény R cikk (2) bekezdése értelmében „*Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.*”

Az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdése szerint „*Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg.*”

Azonban az Alkotmánybíróság nem minősül az Alaptörvény vagy az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szervnek, továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendje sem minősül jogszabálynak.

Az Alaptörvény T. cikk (2) bekezdése értelmében „*Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.*”

A fentiekre tekintettel az indítvány mikénti elbírálhatósága tekintetében az indítványozóra kiható hatállyal jogkövetkezmenyt csak az Alaptörvény, vagy az Abtv. állapíthatna meg, az Alkotmánybíróság ügyrendje nem!

Az Alkotmánybíróság ügyrendje erre tekintettel az Alaptörvénybe és az Abtv. 70. § (1) bekezdésébe ütközik, így indítványozó kéri az Ügyrend a 25. § (3)-(4) és (6) bekezdése, továbbá a 26. § (4)-(5) bekezdésében megjelölt - rendelkezéseit megsemmisítését.

A fentiekre tekintettel Indítványozó kéri az Abtv. és az Ügyrend rendelkezéseinek megsemmisítését.

10) Felperes Indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánybíróság IV/1617/-4/2016. sz. döntése - az alábbiak miatt - sérti az indítványozónak az Alaptörvényben foglalt – sérthetetlen és elidegeníthetetlen (I. cikk. (1) bekezdés) - alapvető jogait.

a) Az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jog sérelme

Az Alkotmánybíróság az indítványozó emberi méltóságát nem tartották tiszteletben az által, hogy a jogi képviselőnek a Kúria Pfv. IV. 22.026/2015/4. sorszámú ítélete elleni indítványát – a főtítkár alaptalan és meg nem indokolt hiánypótlási felhívására tekintettel - nem tisztességes módon figyelmen kívül hagyták, nem vették nyilvántartásba és – a főtítkár alaptalan és Alaptörvénybe-ütköző javaslata alapján – az egyesbíróként eljáró dr. Szívós Mária alkotmánybíró visszautasította.

Az eljárásból megállapítható az indítványozó lekezelése, és emberként való semmibe vétele. Ezt támasztja alá, hogy dr. Szívós Mária az indítványozó 2016. november 5-én kelt beadványában foglaltakkal érdemben nem foglalkozott. Nem is foglalkozhatott, mivel az Ügyrend 26. § (4) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által hozandó egyesbírói végzésre a főtítkár tesz javaslatot, a végzést maga a főtítkár készíti elő, így a végzés meghozatala elfogadása az alkotmánybíró által teljesen formális. Az alkotmánybíró nevében kiadott visszautasító végzés csak „*az Alkotmánybíróság pecsétjét üti rá, a korábbi főtítkári hiánypótló levélre.*”, azonban ez érdemi elbírálást nem jelent.

b) Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében az alapvető jogok védelmének biztosításához való jog sérelme és a XXIV. cikk (1) bekezdésében az Alkotmánybíróság, mint hatóság előtti tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

A nem tisztességes alkotmánybírói eljárás is sérti az Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből következik, hogy az Ügyrend 26. § (4) bekezdése a főtítkárról szól, és nem független alkotmánybíróként olyan a felülvizsgálati eljárásról, amely a főtitkár hiánypótlási eljárásának vizsgálata alapján annak megállapítását szolgálja, hogy a hiánypótlási eljárás indokolt volt-e, az megfelelt-e a törvényi követelményeknek, a hiánypótlás egyértelműen felhívta-e az indítványozót, hogy az indítvány mely törvényi rendelkezéseknek és milyen okból nem felel meg.

Sem az Abtv., sem pedig az Ügyrend nem ad arra lehetőséget, hogy a főtitkár hiánypótlási eljárását az Abtv. 55. § (5) bekezdése alapján „pecsétnyomó” hatáskörrel felruházott egyesbíróként eljáró alkotmánybíró kifogásolja, és eltérő döntést hozzon a főtitkár által előkészített, visszautasító végzés helyett.

Az Indítványozó Alaptörvény-ellenesnek tartja az egy alkotmánybíró által befejezhető alkotmánybírói eljárást; továbbá azt is, hogy az Abtv. nem tartalmazza (a főtitkár helyett) az Alkotmánybíróság szuverén eljárását [Lásd az Alaptörvény 24. cikkének (1) és a (2) bekezdés c) pontját, a 24. cikk (8) bekezdését; továbbá a 24.§ (9) bekezdésében foglalt felhatalmazást] arról való határozathozatal érdekében: az indítvány milyen okból, milyen jogszabályi rendelkezése alapján nem felel meg a törvényi rendelkezéseknek, és az miért nem vehető nyilvántartásba.

Az Alaptörvény 24. cikk (8) bekezdése ugyanis az Alkotmánybíróságot, mint szervezetet kizárólag „a 15 tagból álló testület”-ként határozza meg. Nem rendelkezik arról, hogy az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróság egy tagja önállóan is gyakorolhatná.

Az Abtv. 24. cikk (9) bekezdésében foglalt felhatalmazás nem terjed ki arra, hogy az Alaptörvényben foglalt szabálytól eltérően az Alkotmánybíróság a 15 fő Alkotmánybíróság Tagja részvétele nélkül döntsön; sem pedig arra hogy az Alkotmánybíróság, mint 15 fős testület döntési jogkörét az Alaptörvény 24. § (2) bekezdésében foglalt indítványok tekintetében a főtitkár átvegye és gyakorolja.

Az Alkotmánybíróság, mint közjogi állami szerv az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, az indítványozót megillető alapjogot nem tudja biztosítani. Az Alkotmánybíróság egyesbírója által hozott végzés így Alaptörvény-ellenes.

c) A jogorvoslathoz való jog sérelme

11) Az Alaptörvény 24. cikk (9) bekezdésében foglalt felhatalmazás nem jogosítja fel az Országgyűlést arra, hogy a sarkalatos törvényben – amelynek megalkotása „az Alkotmánybíróság hatáskörének, szervezetének, működésének részletes szabályai” tekintetében szól - e sarkalatos törvény az Alkotmánybíróság határozata ellen a jogorvoslatot kizárja! Az Indítványozó szerint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében felsorolt indok sem áll fenn, amely kivételesen az alapjogok ütközése folytán magyarázatot adna a jogorvoslat kizárására.

Indítványozó álláspontja szerint az Abtv. rendelkezése az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközik, így az Alaptörvény ellenes.

Indítványozó álláspontja szerint kizárólag az Alaptörvény mondhatná ki, hogy az Alkotmánybíróság határozata ellen nincs jogorvoslatnak helye. Ennek hiányában az Abtv. rendelkezése Alaptörvény-ellenes, mert egyrészt a 24. cikk (9) bekezdésében foglalt felhatalmazás kereteit a törvényhozó túllépte a sarkalatos törvény rendelkezéseinek meghozatalával, másrészt a törvényi szabályozás az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközik.

A IV/1617-4/2016. sz. ügyben hozott végzéssel – bár a végzés a jogorvoslati jogot nem zárta ki – (de a IV/1617-7/2016. levél mégis erre utal) sérült az Indítványozónak a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga.

d) Az Alaptörvény XXV. cikkben foglalt petíciós jog sérelme

12) Indítványozó szerint az az Alaptörvény XXV. cikkében foglalt petíciós jog a törvényhozás „mostohagyermeké”, mivel nincs kényszerítő erő ezen alapjog érvényesíthetőségére.

A Pkbtv. 3. § (1) bekezdése az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

3. § (1) A panasz vagy a közérdekű bejelentés alapján – ha alaposnak bizonyul – gondoskodni kell

a) a jogszerű vagy a közérdeknek megfelelő állapot helyreállításáról, illetve az egyébként szükséges intézkedések megtételéről,

b) a feltárt hibák okainak megszüntetéséről,

c) az okozott sérelem orvoslásáról és

d) indokolt esetben a felelősségre vonás kezdeményezéséről.

A törvény azonban nem biztosít jogorvoslatot arra, hogy az Alaptörvény XXV. cikke szerinti jogát érvényesítő személy az érdemi válaszadást (azaz, hogy a bejelentés, panasz stb. alapos volt-e vagy nem) a közhatalmat gyakorló szerv részéről kikényszerítse; továbbá ha a panasz alapos volt, a közhatalmat gyakorló szerv a Pkbtv. 3. § (1) bekezdés a-d) pontjaiban foglalt kötelezettségének eleget tegyen.

Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajb. tv.) 38/A.§ és 38/C. § összevetéséből nem igazán vonható le az a következtetés, hogy az Ajb.tv. 38/C. §-ában foglalt a vélelmezett visszásság miatt a biztoshoz előterjeszhető beadványnak a tárgya lehet-e az Alaptörvény XXV. cikkben foglalt panasz, továbbá az ilyen panaszbeadvány alapján a biztosi vizsgálat kiterjedhet-e a 38/A. §-ában nem említett (Pl. az Ajb. tv. 18.§ (3) bekezdésében írt) közhatalmat gyakorló szervekre.

Az Alaptörvény XXV. cikkében foglalt, a 2017. január 24-én előterjesztett panasszal (petíciós joggal) kapcsolatos vizsgálati és érdemi válaszadási kötelezettségét az Alkotmánybíróság – a IV/1617-7/2016. sz. főtitkári levéllel nem teljesítette.

Az ugyanis az az eljárás, miként a Pkbtv.-t megkerülve a főtitkár hivatkozik az Abtv. 39.§ (2) bekezdésére és a panaszt nem vizsgálja ki, valamint a beadványra érdemi választ nem ad a Pkbtv. 3. § (3) bekezdése alapján, sérti az indítványozónak – a fentiekben már kifejtett

indokolásra tekintettel - az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében, a II. cikkben, a XXIV cikk (1) bekezdésében, és a XXV. cikkében foglalt alapjogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközik az Alkotmánybíróság főtítkárnak IV/1617-7/2016. sz. levele. Mivel az ilyen eljárásokkal szemben a Pkbtv. nem biztosít semmilyen jogorvoslatot, amely sérti az Indítványozó XXV. cikkében foglalt alapvető jogai érdemi érvényesítéséhez való jogát.

Az Indítványozó erre tekintettel kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 46.§ (1) bekezdése és (2) bekezdés c) pontja alapján hivatalból állapítsa meg, hogy az Országgyűlés elmulasztotta az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslati jog szabályozását a XXV. cikkben foglalt alapvető jog érvényesítésének esetére; hívja fel a mulasztás pótlására.

V. Jogorvoslati jog kimerítésével kapcsolatos nyilatkozat, továbbá nyilatkozat egyéb eljárásról

12) Az Indítványozó [REDACTED] az Alkotmánybíróság előtti eljárásban a IV/1617-4/2016. sz. végzés és a IV/1617-7/2016. sz. levél tekintetében jogorvoslatot nem tudta kimeríteni, mert az Alaptörvény 24. cikk (9) bekezdése felhatalmazása alapján kiadott Abtv. 39.§ (2) bekezdése a jogorvoslatot kizárja.

Az indítványozó szerint ez önmagában Alaptörvény-ellenes.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához bizonyítékként szíveskedjék beszerezni (csatoltatni) az Alkotmánybíróság IV/1617/2016. sz. iratait.

Budapest, 2017. február 24.

Tisztelettel: [REDACTED] adós-indítványozó

képviselőjében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly ügyvéd

Mellékelt iratok:

2017. február 23-án kelt Ügyvédi meghatalmazás (eredeti példány) (I/1.)
az Alkotmánybíróság IV/1617-4/2016. sz. végzése (I/2.)
az Alkotmánybíróság főtitékára IV/1617-7/2016. sz. levele (I/3.)
az Indítványozó 2016. november 5-én kelt levele (I/4.)
az Indítványozó 2017. január 24. napján kelt panasza (I/5.)

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA
1054 Budapest, Alkotmány utca 1. sz. 104. melléklet
Dr. Galambos Károly ügyvéd
Ikt. szám: 1054/2017/241
AR/2017/101/2017/241
Tel.: 06-1-460-0212